

Şanslı Çocuklar

– Ahmet Yüksel · 29 Ekim 2013

Kendimi görüyorum ağaçların kızılında.
Ve yaprakların sarısında
Sonra,
Yaprakların birer, birer ikiye toprağa dökülüşünde
Yazdan kalma bir günde
Esen yelde yapraklar yerlerde savururken
Kara, kara bir şeyler düşünüyorum,
Ilık bir yel, dolaşırken saçlarımın arasında.

Bu mevsim,
Bana çocukluğumu ve ne çok şeylerimi hatırlatıyor.
Biraz ilerimde neşe içinde,
Parkta kendi, kendine oynayan çocuklara bakarken, ne çok şeyler düşünüyorum
Ve içimde neden olduğunu bilmediğim bir burukluk hissediyorum nedense.
Çocuklardan,
Kimi topunu koşturuyor,
Kimi koşuyor.
Kiminin, elinde bir ip hoplayıp duruyor.
Neşe içinde.
Bu yazdan kalma bir günde.

Onlara bakıyorum bakmasını ama
Yine de bir hüzün var içimde
Yaşlılığımdan' mıdır, yoksa anılarımdan' mıdır anlayamıyorum nedenini.
Gözlerim dalıp, dalıp giderken geçmişe/Bir şeyler karalamak istiyorum amma,
Oynayan çocuklardan alamıyorum gözlerimi.
Onlar geleceğin büyükleri.
Onlardır geleceğimizin idarecileri.
Baktım...
Hepside, maşallah, cin gibi
Işıl, ışıl parlıyor, her birinin gözleri.
Şanslı çocuklar bunlar, şanslı,
Belliydi üst başlarından,
Hallerinden,
Yokluk nedir sefalet nedir görmedikleri.

27 Ekim 2013
Ankara/Antalya